

Киевенъ, sm. Mar. le cabillot ou cavillot.
Киехть, sm. le bitton.
Книга, sf. le livre, le volume; 1. (тесфтеръ t.), le registre et regitre; 2. (мехтиюпъ t.), la massive et lettre —, sf; 3. метрическа —, registre de la paroisse; m; (4. съ готовыи смѣткы), le barème: 5. една — отъ единъ цвѣтъ, le singleton; 6. (безъ за-обѣлѣжанеа), le textuaire; 7. издавамъ — на свое име, va. se faire imprimer; 8. издана — съ свои разноскы, livre de fonds; 9. (Иисуса сына Сирахова), l'écclésiastique, m; 10. классическая — (за въ училница), livre classique; 11. при разг҃рнуване —, à l'ouverture du livre; 12. продавамъ — на листове (за бакалинъ), va. Typ. mettre à la rame; 13. (за прочитане), la lecture; 14. (съ прѣданеа у Турци), la sonna et sunna; 15. прѣднициата на подвезена —, la gouttière; 16. (черковны пѣсни). livre des cantiques; 17. Чиселъ (въ Библія), les nombres; 18. -ги, pl. видъ игра на —, la sizette; 19. игра на —вариклѣчковски, sm. fam. carotter; 20. лудъ за —, un bibliomane; 21. лудост или страсть къмъ —, la bibliomanie; 22. огаждамъ съ —, глядамъ на —, хвърлямъ —, va. tirer les cartes; 23. огаждане или врачуване съ —, la cartomancie; 24. прietель за —, un bibliophile; 25. познане —, la bibliographie; 26. полица за нареждане —, la bibliothèque; 27. който въспира -гътъ си всякому, un bibliotaphe.

Ки ногодалникъ, ница, s. cartomacien, enne. — печѣтане, sn. l'imprimerie f, la typographie; || fig. la presse; || до —, protographique, adj. — познане, sn. la bibliognostique. — хранилище, sn. la bibliothèque.

Книжарница, sf. la librairie.

Книжарство, sn. la librairie.

Книжарь, sm. un libraire ou bibliopôle: 1. (и издавачъ), libraire éditeur; 2. (комиссионеръ), libraire commissionnaire ou d'assortiment; 3. (майсторъ), un cartier.

Книже, sn. la fascicule.

Книженъ (за езыцы), adj. littéral. — или **Литературенъ** обирникъ, sm. sorban littéraire m.

Книжка, sf. le livret.

Книжна полица, sf. corps de bibliothèque, m.

Книжнинна, sf. la littérature.

Книжникъ (въ Библія), sm. docteur de la loi, m; || (у Евреи), un scribe.

Книжовенъ, adj. lettré, littéraire.

Книжовникъ, sm. érudit, adj. m; || (литераторъ), homme de lettres; m.

Кнутъ (бене съ камшикъ), sm. le knout.

Княвдегетъ (водорѣзъ), sm. Mar. la guibre.

Княгиня(княжна соженена), sf. la princesse. **Князъ**, sm. un prince, un despote; || наследъ —, prince royal; || (по кръвъ), prince du sang.

Князче, sn. fam. un princillon ou princion.

Княжески, adj. princier.

— винаръ, sm. un bouteilleur et boutillier.

Княжеско достойностъ, sn. la principauté.

Княжество, sn. la principauté.

Коализациа, sf. la coalition.

Коати, sn. mamm. le coati.

Кобалтъ (металъ), sm. le cobalt; -тенъ, de — et cobaltique.

Кобая, sf. (voyez Морска свиня).

Кобчикъ, sm. oiseau, l'émouchet m.

Кобыла, sf. la jument, la cavale: -ленъ, de jument; 1. млада —, la pouliche et pouline; 2. (ради завлѣждане), jument poulinière; 3. пушчамъ на —, va. étalonner.

Кобылица, sf. la palanche; || (у водоносцы), la gorge.

Кобыличка (на цигулка), sf. le chevalet.

Коване (на водениченъ камъкъ), sn. le piuage.

Коваческа стока, sf. la forgerie.

Ковачески или Сачеварски занайть, sm. la taillanderie.

Ковачество, sn. la maréchalerie.

Ковачна стая (за чукане), sf. l'ordon m.

Ковачница, sf. la forge, la ferronnerie, la chaufferie.

Ковачъ, sm. un forgeron, un forger, maréchal ferrant m, serrurier, blanchoevrier m; || (на злато), écacheur d'or, m; || (на лажы и клеветы), artisan d'importunes, de calomnies.

Ковеоръ, sm. drap de pied, m.

Ковчегарь, sm. un bahutier.

Ковчегъ, sm. la caisse; 1. (съ издумът за хлупакъ), le bahut; 2. (за мощи), l'ostensoir et -soire m; 3. (за мрътвецъ), la bière et biérre. (vog. Кихоръ)

Ковчеженце, sn. dim. la cassette.

Ковчезецъ, sm. la boîte; || (за писма), boîte aux lettres; || лѣкарски — (за цѣрове), le boîtier.

Ковж, va. forger, ferrer, marteler; || (клепя жељзо), corroyer.

Когато, conj. pendant que, alors que, au moment ou, après que, cependant que, comme, tant, si et s' (dans s'il), lorsque et l'orsqu', puis donc que, quand; 1. и —, lors même que; 2. до —, en attendant que; 3. adv. une fois que, dès qu'une fois, le long, tout le long, au long de.

Когото [на —, за —, pron. rel. (pour de qui, du quel); pl. на които, за конто (pour desquels, dont)].

Кода (край на музик. съчинене), sf. Mus. la coda.